

108067

46. évfolyam.

Cluj-Kolozsvár, 1931. Január 1.

1. szám.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET HÍVATALOS LAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ-KOLOZSVÁR,
Str. A. Muresan (Attila-utca) 10.
Telefon 158. sz.

Felelős szerkesztő:
TÖRÖK BÁLINT
az EME főtitkára.

A lapot az EME tagjai tagsági
illetmény fejében kapják. A lap
megjelenik havonként egyszer.

BÁRÓ JÓSIKA GÁBOR.

Biblioteca Univerzitatii Cluj
444
EXEMPLAR

BRANYICSKAI

ID. BÁRÓ JÓSIKA GÁBOR

cs. és kir. kamarás, a Nagy Szent Gergely lovagrend parancsnoki keresztjének tulajdonosa, az Erdélyrészi Méhész Egyesület és az Orsz. Magyar Méhész Egyesület diszelnöke, az Erdélyi Gazdasági Egylet elnöke, az Erdélyi Római Katolikus Státus világi elnöke, a Gazdasági és Hitel-szövetkezetek Szövetségének elnöke, a Kolozsvári Kereskedelmi Bank R.-T. elnöke, a Minerva Biztosító R.-T. elnöke stb.

Branyicskai báró *Jósika* Gábor, az Erdélyrészi Méhész Egyesület diszelnöke, 1930 december hó 23-án, reggel 5 órakor rövid szenvedés után 77 éves korában váratlanul elhunyt.

Báró *Jósika* Gábornak a neve azalatt a 33 év alatt, amíg az E. M. E.-nek az elnöke volt, az Erdélyrészi Méhész Egyesület fogalmával annyira összeforrott, hogy egyesületünket az ő köztiszteletben és szeretetben álló személye nélkül elképzelni sem tudtuk. És ime, amit tegnap még elképzelni sem tudtunk, ma már szomorú, fájdalmas valóság. Báró *Jósika* Gábor, a mi ősz vezérünk nincs többé. Csak az emléke él közöttünk, de azt épen olyan kegyelettel fogjuk őrizni, amilyen szeretettel a méhésztársadalom körülvette életében mindenkor és minden körülmények között.

Nehéz időket, nagy viharokat élt át az egyesület báró *Jósika* Gábor elnöksége alatt, de ő a legnehezebb korszakokban és legnagyobb viharok között is nyugodtan és biztos kézzel vezette az egyesület hajóját. Azok a hullámok, amelyeket hol a személyi érdekek, hol az anyagiak vetettek fel és azok a szakkérdések feletti viták és harcok tüze, amelyek pártokra osztották az egyesület tagjait, elültek, ha az ő elnöki tekintélyének méltóságáig tudtak felcsapni.

A báró *Jósika* Gábor energiája, kitartása, áldozatkészsége és céltudatos vezetése tette lehetővé, hogy az egyesület meg tudta szerezni és tartani a házsongárdi méhészeti telepét, hogy a postások és vasutasok részére a magyar impérium alatt az egylet a kereskedelemügyi miniszter támogatásával méhészeti tanfolyamokat rendezhetett és így a méhészet ügyének és az egyletnek erős támaszokat szerzett abból a társadalmi körből, amelynek csak a javára szolgált azzal, hogy bevonta a méhésztársadalmi életbe.

A báró *Jósika* Gábor elnöklete alatt rendezte be az egyesület villanyerőre kaptárkészítő üzemét, amelyet a román kormány elvett az egyesülettől és amelynek segítségével az elvétel napjáig a rokkant katonák ezreit tanította az Egyesület a méhészkedésre és kaptárkészítésre.

Báró *Jósika* Gábor elnöksége alatt épült ujja azt mondhatni az egyesület házsongárdi telepe a háboru után, ugyancsak az ő előrelátó gondossága, kitartása és áldozatkész támogatása mellett.

Báró *Jósika* Gábor elnöklete alatt rendezte az egyesület fennállása óta legnagyobb kiállításait, kongresszusait, ünnepelte fennállásának 30 és 50 éves jubileumait.

Az Egyesület 30 éves fennállásának jubileumát emlékkő jelzi az egyesület telepén, az 50 éves jubileumát két élő ifjú oszlop, akik Gödöllőn, az E. M. E. támogatásával sajátítják el a méhészeti szakismereteket, hogy Erdély méhészetének új szakembereket tudjon adni az egyesület.

Báró *Jósika* Gábor iránti tiszteletének, szeretetének és a hozzá való ragaszkodásának számtalan esetben adta tanútjelét az erdélyi méhésztársadalom. Alig volt gyűlése az elmúlt 32 esztendőben, amelyen ne báró *Jósika* Gábor elnökölt volna. Ha másirányú elfoglaltsága, vagy gyengélkedése miatt nem jelenhetett meg a gyűléseken, az egyesület tagjai táviratilag, vagy a megjelentek által aláírt levélben adták kifejezést tiszteletüknek.

BCU Cluj University Library Cluj

Levétel az E. M. E. utolsó közgyűléséről, amelyen br. *Jósika* Gábor elnökölt. A diszközgyűlés a kolozsvári ref. kollegium dísztermében folyt le. Ezen a diszközgyűlésen választotta meg az egylet br. *Jósika* Gábort az EME díszelnökének.

1927 január 30-án ünnepelte az egyesület báró *Jósika* Gáborak 30 éves elnöki jubileumát. Ebből az alkalmából megestette arcképét és diszközgyűlés keretében, leplezte azt le, amikor diszes emlékiratban róttá le a szeretet és mély tisztelet önéntes adóját nagynevű elnökével szemben.

1930 őszén az egyesület 50 éves fennállásának emlékére rendezett jubiláris diszközgyűlése báró *Jósika* Gábort az E. M. E. díszelnökévé választotta. Ez a legnagyobb elismerés, amit egy közönségi testület nyújthat, ennek az ékessége volt az efelett való gyűttérző öröm, mely áthatotta a diszközgyűlésnek és az egyesületnek minden egyes tagját.

Utolsó közgyűlése volt az egyletnek ez, amelyen báró *Jósika* Gábor elnökölt. Hálásak lehetünk a sorsnak, mely megengedte nekünk, hogy megérhettük azt a napot, amelyen az erdélyi méhésztársadalom nagyrabecsülését és háláját a legszebb formák között kifejezésre juttathattuk. Nagy veszteség számunkra, hogy díszelnöki tisztet már csak rövid ideig viselhetette.

Báró *Jósika* Gábor temetésén az egyesület testületileg képviseltette magát *Stief* Ottó, *Kovács* András, *Csoma* Endre és Nagy

Vilmos ig. vál. tagok és *Török Bálint* főtitkár útján. Az esemény a ravatalra koszorút helyezett szalagján ezzel a felírással: „*Szeretett diszelnökének — az Erdélyi Méhész Egyesület.*”

Báró *Jósika Gábor* kívánságára, az ő egyszerű egyéniségéhez híven a temetése is egyszerű volt. Ravatala a kegyesrendi templomában volt felállítva. Az egyházi szertartás után csak *Inczedy-Joksmán Ödön*, az Erd. Róm. Kath. Státus alelnöke bucsuztatta el a Státusnak és azoknak az intézményeknek a nevében, így az Erdélyrészi Méhész Egyesületnek a nevében amelyeknek élén állott és amelyekben mint lelkes közéleti dolgozó, de akár mint vezér, akár mint közkatona, önállóan, szerényen az erdélyi magyarságért, magyar nemesi puritánussággal.

Halálát a családon kívül az Erdélyrészi Méhész Egyesület is együtt gyászolja az Erdélyi Gazdasági Egylet, az Erdélyi Róm. Kath. Státus, a Gazdasági és Hitelszövetkezetek Szövetsége, a Kolozsvári Kereskedelmi Bank, a Minerva Biztosító Intézet, a Magyar Pénztárak elnöke, vezére, első munkása volt.

Sírhelyét magával vitte az erdélyi magyar nép szeretetével egy meleg sugarát és itt hagyta számunkra a tudatot, hogy az erdélyi magyarságért és a közért dolgozni kötelesség, amelyet az elismerés nem jár. T. I.

*

Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Constatt báró Schilling Frigyesné sz. báró Jósika Valéria férje *báró Schilling Frigyes*, gyermekeik: *Vilmos*, neje sz. *Bea*, *Beliczay Klára*, fiai *György* és *Miklós*; és *bethlendi id. gróf. Bethlen Balázsné sz. báró Jósika Beatrix*, férje *id. gróf. Bethlen Balázs*, gyermekeik: *Ella*, ennek fia *gróf Waldeck Gábor*; *Balázs* neje sz. *báró Kemény Berenice*; *Beata*, ennek férje *báró A. Ede*, fia *Béla*; valamint a meghaldogult nővérei: *özv. báró I. nemissza Tivadarné sz. báró Jósika Rosalie* és gyermekei; *báró Zeyk Józsefné sz. báró Jósika Erzsébet* és gyermekei; a meghaldogult sógornői *özv. báró Jósika Sámuelné sz. báró J. Iréne*, *özv. báró Jósika Lajosné sz. gróf Esterházy Ágnes* és gyermekei nevében szomorodott szívvel jelentik, hogy szeretett anyjukat

Branyicskai

ID. BÁRÓ JÓSIKA GÁBOR

cs. és kir. kamarás, az erdélyi róm. kath. Státus elnöke, az Erdélyi Gazdasági Egylet elnöke, az Erdélyi Méhész Egylet elnöke, a kolozsvári Kereskedelmi Bank R.-T. elnöke, stb. áldásos életének 77-ik évében 1930 december 23-án áldott le a világra visszaadta Teremtőjének.

A meghaldogult hült tetemei f. hó 25-én d. u. 3 órakor a róm. kath. egyház szertartásai szerint a kegyesrendi templomában beszenteltetni és a köztemetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyezni.

Az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 29-én d. e. 11 órakor fog a kegyesrendiek templomában az Egek Urának bemutatni.

Emléke legyen áldott!

*

Sok éven keresztül folytatott, fáradságot nem ismerő, önzetlen és szerény munkálkodás közepette beköszöntött csende egyszerű, de barátságos otthonodba a halál.

Fáradtan és betegségtől gyötrődötten talált Téged az isten parancs, de Te nyugodtan és bátorsággal néztél a halál szemébe és jó keresztény katolikus hited megnyugvásával, készséggel adtad át nemes lelkedet a Mindenható Istennek, mert tudtad azt, hogy Te a legtökéletesebben elvégezted itt e földön az ember kötelességeit.

December 25-én, karácsony szent ünnepén délután megtel a kegyesrendiek temploma a gyászoló család tagjaival és azoknál az erdélyi magyar közintézményeknek a nagyszámu képviselőivel, amely intézményeknek Te az élén állottál.

Ravatalodnak ékességei csupán a szent feszület és az az övező gyertyák és a koporsódat borító virágok voltak, mely utóbbit szerénységednek sehogyszem sikerült magától vissz tartani.

Csendes halk rövid halotti ima és beszterelés után megindultál utolsó utadra, mely a közös temetőbe lévő családi sírba vezetett, örök pihenőre.

Ravatalodnál mi méhészek is ott voltunk és fájdalmas szívvel láttuk azt, hogy a Te végtelen szerénységed és egyszerűséged nem engedte meg nekünk azt, hogy egy pár szóval is elbucszhattunk volna Tőled.

Ezért itt e helyen, lapunk keretei között teszünk ebbeli kötelességeinknek eleget és szerzek igaz megnyugvást lelkiismeretünknek akkor, midőn egyesületünk igazgató-választmánya nevében egy pár bucsuszt mondok neked szeretett elnökünk.

Tudom jól, hogy szerény egyesületünknek minden egyes tagja csak hálával és szeretettel gondolt mindenkoron rád, de a Te igazi emberi jóságodat és a Te önzetlen és fáradhatatlan munkálkodásaidat őszintén méltányolni csak mi igazgató-választmányi tagok tudjuk, akik a Te gondos tapasztalt közvetlen utasításaid szerint intéztük egyesületünknek ügyeit, csak nekünk volt igazán módunkban Téged megismerni.

Mindezerit a sok fáradságos és önzetlen munkálkodásaidért pedig soha sem vártál tőlünk jutalmat, de hiszen mi nem is adhattunk volna Neked megfelelőbbet mást, mint tiszteletet.

Megfelelőbb jutalmat mi a Te részedre most már a Mindenható Istentől kérünk, mert bizton tudjuk, hogy Te azt kiderítetted.

Bucszunk, de nem végképen, mert Te ezentul is közöttünk leszel. Lelkünkben emléked élni fog. Örökre fülünkbe fognak csengenő biztató szavaid: „dolgozzunk szorgalmasan és önzetlennel, mert az emberi kötelesség.“ Isten veled szeretett Elnökünk!
Emléked legyen áldott, pihenésed csendes!

S. O.

Ujévre.

A Méhészeti Közlöny 46-ik évfolyamának első számával új köntösben köszötjük kedves Tagtársainkat. Számos Tagtársunknak régi óhaja, hogy lapunk felöltse ismét a békebeli régi és ezuttal mégis új köntösét, amely ellen a szabónak, akit ez esetben a „Minerva“ nyomda személyesít meg nem is volt kifogása, csak az egyeslet igazgató választmányának, mert az új köntös drágább a réginél.

Mint hogy Tisztelt Tagtársaink közül többen azt hozták fel okul, hogy beköttezni óhajtják az egyes évfolyamokat és ebből a célból az új kisebb forma tényleg megfelelőbb, az igazgató választmány elhatározta, hogy a kívánságnak eleget is tesz.

Az új formában való megjelenéssel járó kiadástöbbletet úgy véli behozhatónak a választmány, hogy időnként kisebb terjedelmű lapot ad ki és így nem lépi túl a mai taglétszám és tagdíjak mellett a lapra fordítható költségvetési összeg kereteit.

Egy félszázada immár annak, hogy az E. M. E. az erdélyi magyar méhészek egy igen jelentős részének tanácsot, biztatást, utbaigazítást nyújt. Hogy ez a félszázados munka nem volt hiábavaló, mutatja egyesületünk nagyrabecsült tagjainak hűséges ragaszkodása, az egyesületi taglétszám állandó emelkedése.

Az együvé tartozás érzésének tényekben való megnyilvánulása, egymás támogatása hajtó erői annak a munkának, amelyet a Szerkesztőség és az egyesület titkári hivatala végez.

Ezért első sorban is hálás köszönetet mondunk azoknak a lelkes Tagtársainknak, akik mint munkatársaink a múlt évben készségesen támogatták egyesületünket. Hittel és reménnyel kérjük eddigi kedves munkatársaink további szíves támogatását és kérjük minden pennaforogató méhésztársainkat, hogy akár milyen egyszerű, keresetlen szavakkal is szalonnal keressék fel közleményeikkel, tudósításaikkal Szerkesztőségünket, mert az ajtónkon kopogtató új munkatársainkat is mindig méhész testvéri szeretettel fogadjuk.

Új programot nem adunk, új köntösünkben is a régiek maradunk. A békebeli külső a régi építő munkát idézi fel előttünk és ha valamit mondani akarnánk, csak azt mondhatnánk, hogy a félszázados tradíciókhoz hűvek akarunk maradni.

Minden Tisztelt Tagtársunk munkájára Isten áldását kérve
boldog újévet kívánunk.

A szerkesztőség.

„Afrikai méhek.”

Ezen cím alatt a párisi „L’Intransigeant“ f. évi május 22-iki számában vezércikkben a következőket írja:

A tájékozatlan francia azt hiszi, hogy kisebb házi állataink a mérsékelt clima privilégiumát képezik és a fekete emeberek csakis vadhussal vagy plane emberhussal élnek.

Gyakran megesett velem, hogy felvilágosult franciák rendkívül csodálkoztak, midőn elmondtam nekik, hogy Nyugat-Afrikában a tropikus egyenlítő alatt élvén, láttam azt, miszerint csirkét 50 centime-ért, rucát 1 frankért lehetett kapni.

Mire azt kérdezték: Látott-e Ön ott méheket és mézet is? mintha csodát akarnának hallani!

Holott a „fekete“ Afrikában annyi a méh (persze szabad állapotban), hogy az ottani kereskedelem évenként sok száz tonna viaszt exportál.

Van ott oly kis ország is, mely csak kétszáz kilométer hosszú, negyven kilométer széles, csak ötvenezer lakosa van, mégis — némely jó évben — 100.000 kiló tiszta viaszt termelt.

Madagascar szigetén volt idő, mikor e nagy terület 3 millió kiló viaszt produkált.

Én magam nem vagyok méhész, sem természettudós, csupán természetbarát vagyok, akit érdekel mindaz, aminél gondolkozik és cselekszik, — ami hozzájárul az élet szépségéhez és értékéhez, nem merülök tehát az afrikai méhfajok ismertetésébe, csak annyit tudok, hogy az ottani méhek a mieinknél hosszabbak és vékonyabbak.

Alkalman volt a fekete Afrika méheit megfigyelhetni, mert évekig laktam ottani oly vidéken, melyben a sötétzöld flóra gazdagon virágzott a nedves, meleg atmoszférában. És nem is illatnélküli virágok, mint Észak-Afrikában, hanem a tubarózsa és jázmin kábitó aromájában, mely a mézben is megvolt.

Sőt két évig tartott nálam az, hogy marseilles-i eseréppel fedett házamban, mely kis folyó partján állott, hét raj telepedett le. A feketék rossz jelnek látták ezt és szinte kerülték házam táját, magam sem örültem az inváziónak.

De a kis szárnyasok, melyek egy puskalövés riadalmától támadólag lépnek fel, úgy végezték munkájukat, mintha én és enyéim nem is lettünk volna jelen. Hihetetlen nemtörő-

szépséggel szekrényem és ágyam felett kezdtek építeni és az íróasztalom alatt fészkelte be magát.

Csakhamar krémszinű tojásdad lépsorok keletkeztek, — úba füstöltem, nem tágitottak helyükről, mire boy-om és elédeim arról biztosítottak, hogy ez a sok méh végre is arencsét hoz majd.

A forró égöv alatt ablakaim mindig nyitva állottak, mert talanul dolgozhattak tehát és csakhamar levághattunk az üveges táblákat, anélkül, hogy bárki is szurást kapott volna.

*

A cikk írója Demaison André, aki bizonyára még sok érdekes dolgot tudhat, — írni fogok neki, hiszem, hogy megírnak... Ha érdekeset ír, folytatólag közlöm. Mindezeket meg annál is inkább, mert Demaison ur cikke a mi szemünkkel nézve annyira fantasztikus és mesék határán járó, ezért írójától újabb magyarázó adatokat jogosan várunk.

Dr. Fényes Kálmán.

Friss fiasítás októberben.

A „Méhészeti Közlöny“ 1930. évi nov. számában Kováts János méhésztársnak a fenti cím alatt megjelent cikkére, melyben hasonló esetek előfordulása iránt érdeklődik, közlöm a következőket:

A „Vajdasági Méhészet“ (megjelenik Jugoszláviában Zentán) 1929. évi 41. lapján Konkoly Jenő Debrecenből közli, hogy 1929. évi november hó 5—6-án a vándortanyáról pár nappal előbb hazatért családok közül 6-ot átvizsgált. Ezek közül 4-nek ideje volt, 2-nek 1928. évi. Az 1929. évi anyások közül 1-nek 1-keretében tenyércnyi nagyságu, 3-nak 2—2 keretében pedig 1-keretben leveses tányércnyi fiasítás és pete volt, ezeknél még november végén is kellett fiasításnak lenni.

Az Ujpesten id. Boczonádi Sz. I. és dr. Ö. Páll Zoltán szerkesztésében megjelenő „Méhészet“ című folyóirat 1929. évi 13-ik számában olvassuk, hogy a *Deutsche Illustrierte Bienen Zeitung* (Németországi) közlése szerint dr. Phillip késő ősszel cukorral kevert méheit és az etetés hatására a fiasítás neki lendült.

A Méhészetemben az 1929. évi október végétől egész novemberig a 10. sz. kas fiasítását több ízben ledobálta. 21-én tul távollésem miatt meg nem figyelhettem. Ezen 10. sz. család 1929. évi október 5. és 6-iki 4 utórajnak összetevéséből keletkezett. Sulya 3.5 volt. Közben álnyás lett és nov. 21-ig 1—2 maréknyira lett gyengyott, mert méhészetem lakásomtól távol volt, a kellő időben nem tudtam gondoskodást a család nélkülözte.

Brassó, 1930. évi dec. 4.

K. Bogdán Géza.

A méz reklámja.

A virág, a méh és a méhészt közt fennálló szoros ideális szociális viszonyra már rámutattam, a legeredményesebb méhkedésnek azt állítottam, amikor a méhészet mindezen hárc tényezője kitűzött célját megelegédedten éri el. A méhészek azonban mostanában már azzal nincsenek megelégedve és kibékül, hogy termelt mézüket nem tudják eladni.

A mézben, méhésztben, vagy a fogyasztóban keressük hibát? A méz ára esésének oka a többtermelésben, a méz b becscének csökkenésében, vagy a fogyasztó közönség izlésének megváltozásában van? Mindezek a kérdések megoldása nemcsak a méhészek legfőbb érdeke, hanem köz, sőt nemzetgazdasági érdek is, főleg pedig a gyümölcsstermesztés és a táplálkozás tekintetében.

A méz éppen olyan áru, mint más eladásra kerülő tárgy aminek árát mindig a kínálat és a kereslet közti viszony szabja. Napoleon egymillió frank pályadíjat adott a répacukor feltalálójának, amivel a nádcukornak Franciaországba behozatala megszűnt, de ugyanezzel a méznek, mint édesítőnek az egyeduralkodó is letűnt és olyan hatalmas versenytársa kerekedett a cukorban, ami a méz árát és ezzel együtt a fogyasztását letűnt annyival inkább, mert a cukrászipar fejlődésével az tűnt ki, hogy a cukor a luxus sütemények készítésére a méznél jobban használható. A mézet hatalmas versenytársa, a cukor a használati cikkből luxusáruvá, nyalánksággá degradálta, de mint ilyennek az árát úgy a méhészek, mint a fogyasztók értékénél nagyobb összegben állapították meg, ami az állapotot a méhészekre idővel még rosszabbá tette, mert ma már a méhészek eladni sem tudják mert a mézet belbecsén felüli árban akarják eladni.

A méz árát reálisan vagy kaloriaértéke alapján, vagy pedig versenytársával, a cukorral egybevetve állapíthatjuk meg.

A nád (répa) cukort a vegytan a monosacharida, a mézet a disacharida csoportba osztja. Gyakorlati szempontból az a fontos, hogy a nádcukor csak invertálás után emészthető vagy erjeszthető, amiért a nádcukrot előbb át kell változtatni invert cukorrá. A nádcukor inversiója abban áll, hogy az invertin erjesztő anyag hatására az egyszerűbb szőlő és gyümölcscukorrá alakul át, ami úgy történik, hogy az összetett nádcukor egy tömege $(C_6 H_{11} O_5 (O) C_6 H_{11} O_5)$ egy tömecs vizet $(H_2 O)$ vesz fel és egy tömecs szőlő és egy tömecs gyümölcs cukorrá alakul. vagyis 95 grm nádcukorból és 5 gr. vízből 50 gr. szőlő és 50 gr. gyümölcscukor, összesen 100 gr. invert cukor keletkezik. Ebből az tűnik ki, hogy 100 gr. méz érhet csak annyit, mint 95 gr. nádcukor; ugyanigy 1 kg cukor ára 38 lei egy kg. méz ára csak 36.10 lei lehetne.

A méz forgalmának és ezzel együtt az árscökkenésének oka egy felől abban áll, hogy a mézárat a méhészek értéken felül állapítják meg, másfelől pedig hogy a méz előnyeit a táplálkozás

tekintetében a fogyasztók nem ismerik, amiért ha a méhészek a még a tömegesebben termelt mézüket is el akarják adni, a méz írát a cukoréval egyenlővé kell tenni, azon kívül pedig a virág, a méh és a méhész közt fennálló szoros szociális viszonyba a fogyasztókat is azzal kell bevonni, a helyes reklámozással a figyelmüket a mézre fel kell hívni, a méz előnyeiről meggyőzni és hogy a méz élvezete különösen a gyermekeknek, öregeknek, lábadozó betegeknek nem nyaláncság és luxuscikk, hanem nélkülözhetetlen kitűnő tápszer és orvosság.

Horhü Balla István.

(Folyt. köv.)

Januári emlékeztető.

(Kezdőknek.)

Ügyeljünk, hogy a méheket mi se zavarja, mert a nyugalomban megzavart család méhei a téli gomolyt megbontják és zámos méh a kaptár fenekén vagy azon kívül a hidegtől meg-ermed. A csomóban maradt megzavart méhek pedig teleszivják yomrukat mézzel, minek eredménye tulterhelés s végül a has-ienés lehet. Ugyanez következhetik be akkor is, ha tulhideg-ikásban a melegfejlesztés miatt kell a méheknek a kellenél rősebben táplálkozniok. Legyen hát a kaptár melegtartó.

Védeni kell méheink nyugalmaát az egerek, cickányok, har-ályok és a cinkék ellen. Az egér a lépeket, a cickány a méheket usztítja. Jól záródó kaptár, a kijáró nyílásra alkalmazott fogas-ükítő, nyujt ellenök védelmet. A harkályok a kaptáarakat is ki-ésik, hogy a méhekhez jussanak, míg a cinkék a kijáró nyílásnál opogtatva csalogatják ki a méheket.

Ha a levegő 10—12 C^o-ra felmelegszik, a méhek tisztulás-égett kirepülnek. Ha a méhesház elejét hó boritaná, hintsünk i pelyvát vagy szalmát.

A családok belső állapotáról időnkint szerezzünk bizonyos-igot oly módon, hogy fülünket a fészek táján a kaptár külső-llára illesztve hallgatódzunk. A rendben lévő család csendesen-immög, míg az anyátlan vagy egyéb hiányt szenvedő család- maszos hangokat hallat és tartósan zug. Az anyátlanságon most- m segíthetünk.

Javítsuk ki a hibás üres méhlokásokat s ha van kellő kéz-nyességünk és jó szerszámaink, készítsünk eszközöket, kere- ket, olvassuk ki a kiselejtezett lépeket, olvasgassunk s jöjjünk- sze tapasztaltabb méhésztársakkal.

Gyűjtsünk tagokat az E. M. E.-nek.

EGYLETI ÉLET

Közgyűlési meghívó.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület igazgató-választmány: Kolozsvárt, 1931. évi január hó 28-án, csütörtökön, d. u. 5 óra kor, az egyesület hivatalos helyiségében, Attila-u. 10. sz. alatt rendes ülést tart, melyre a választmány tisztelt tagjait meghívjuk.
Kolozsvár, 1931. január 1.

Az elnökség.

T á r g y s o r o z a t :

1. A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése.
2. A közgyűlés előkészítése.
3. Ülés napjáig érkezett tárgyak.
4. Esetleges indítványok.

Közgyűlési meghívó.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1931. évi február hó 2-án kedden, d. e. 11 órakor Kolozsvárt, az egyesület Attila-u. 10. sz. alatti hivatalos helyiségében rendes évi közgyűlés tart, melyre az egyesület tagjait tisztelettel meghívjuk.

Kolozsvár, 1931. január 1.

BCid. Kicsiud Géza sk. University Libr Török Bálint sk.,
alelnök. főtitkár.

T á r g y s o r o z a t :

1. Megnyitó.
2. Évi jelentés.
3. A zárszámadások ismertetése.
4. Az 1931. évi költségvetés előterjesztése.
5. Választások.
6. Esetleges indítványok, amelyek a közgyűlés előtt 8 nappal beadandók.

Az E. M. E. igazgató-választmányának ülése.

Egyesületünk igazgató választmánya december hó 20-án ülést tartott, amelyen szeretett elnökünk, br. Jósika Gábor gyengélkedése miatt már nem tudott megjelenni, bárha a gyűlés napját ő tüzte ki, azzal a megjegyzéssel, hogy: „akkorra ezideig még nem vagyok foglalt, a gyűlést kitűzhetjük és ha az Isten éltet, ott is leszek.“ Mi itt is voltunk, sajnos azonban őt már nem tisztelhetjük körünkben.

Bár ő még életben volt, a gyűlést mégis egy fájdalmas halálesettel kellett bevezesse Török Bálint főtitkár ur, mert dr. Balázs Ferenc tiszteletbeli elnökünknek és 18 éven át volt főtitkárunknak az elhunytáról számolt be. Dr. Balázs Ferenc az E. M. E. egyik leglelkesebb és legmunkásabb tagja és tisztviselője volt.

kihez az egyesület csaknem minden egyes régi tagját egy-egy kedves, kellemes emlék fűzi. Magyarországra való távozása után igen tevékeny részt vett az ottani méhésztársadalmi munkákban. Erdemeiről lapunk mult számában emlékeztünk meg. Emelke örökre élni fog közöttünk. A választmány mélyeséges részvétellel vette tudomásul a kegyeletes megemlékezést.

Még egy sajnálatos bejelentést kellett tudomásul vennie a választmánynak, nevezetesen dr. Bruckner Antal egyesületi jogtanácsos ur, kolozsvári ügyvéd felhagyván az ügyvédi praxis folytatásával, beadta lemondását a jogtanácsosi tisztségről, amelyet évek hosszú sora óta a legodaadóbb lelkiismeretességgel és jogi lapossággal töltött be az egyesület javára. Évek hosszú során át kifejtett munkásságáért a választmány dr. Bruchner Antalnak köszönetet szavazott.

Jelentést tett ezután a főtitkár a méhekkel való vándorlás esetére a C. F. R.-lől kért 50%-os szállítási kedvezmény megtagadásáról, a facélia mag közvetítés eredményeiről, az illetékegyenértékadó bevallás megtételéről stb.

A legutóbbi választmányi ülés megbízásából az elnökség kérte a kormánytól a méz behozatali vámjának felemelését és átviteli vámjának törlését. A kormány a kérést nem tartotta teljesíthetőnek.

Kérte az egyesület a tartományi igazgatóság intézkedését, hogy a méhészetet érdeklő kormány rendeleteket küldesse meg az egyesületnek, mert az erdélyi magyar méhészek csak lapunk útján szerezhetnek azokról tudomást. A kérésre válasz nem érkezett.

Kérte végül az egyesület a pénzügyminisztert, hogy a méhészet részére adózatlan cukrot engedélyezzen az inségben szenvedő méhek etetése céljából. A miniszter az egyet kérését nem tartotta teljesíthetőnek, noha a nyugati államokban a mindenkori kormányok rendszeresen segítségére állanak a méhésztársadalmnak e téren.

Több kisebb kebli ügy bejelentése után az igazgató választmány tudomásul vette, hogy az egyesület 2 ifjút küldött ki Göllőre a méhészeti szakiskolába. Névszerint Ujvári Lajost és Ágóni Mihályt. A választmány elhatározta, hogy az egyesület azon tagjainak, akik tagdíjaikat márc. hó 1-ig lefizetik, díjtalanul küldi meg az Erdélyi Gazdák Zsebnaptárát.

A gyűlés végén a választmány felvette az egyesület tagjai soraiba a következő méhésztársakat: *Deák József* Ratosnya, *Jelics Gyula* Nagyvárad, *Jurje* Simon Nagybánya, *Bogyó János* Felső-Biró, *Biró Mózes* Marosszentkirály, *Márta József* Mezőtény, *Solász István* Szaniszló, *Tililinger* Ferenc Mezőfény, *Kadácsi* Miklós Gygykároly, *Gancz* Hermann Szalárd, *Butas* Gusztáv Kolozsvár, *Frisztóf* Károly Kolozsvár, *Kőrösi* Albert Péterlaka, *Papp* Gábor, *Szling* Adolf és *Katona* Sándor Kolozsvár, *Petruska* Béla Göde-esterháza, *Szylveszter* Mihály Kézdikővár, *Török* Pálné Kendina, *Mátyás* Ábel Románsolymos, *Lungu* Titus Beszterce. Az új tagok felvétele után a gyűlés véget ért.

Tagsági díj. Felkérjük Tisztelt Tagtársainkat, hogy hátrálékos, valamint a folyó évre január 1-én esedékessé vált tagdíjakat mielőbb beküldeni sziveskedjenek. Mindazon tisztelt tagtársaink részére, akik tagdíj fizetési kötelezettségüknek f. év március hó 1-ig eleget tesznek, az egyesület megküldi díjtalanul az Erdélyi Gazdák Zsebnaptárát, mely az E. M. E. 50 éves jubileumát képekben ismerteti.

Tagdíjnyugtázás.

Az E. M. E. titkári hivatalához a következő összegek küldettek be:

1928 évre 100 L. tagdíjat fizetett: Szebenyi J. Soborsin.

1929 évre 100 L. tagdíjat fizetett: Surányi S. Ördöngösfüzes, gr. Teleki G. Azsuk, Szebenyi J. Soborsin, Nagy G. Páncélcseh.

1930 évre 100 L. tagdíjat fizetett: Surányi S. Ördöngösfüzes, Szántó F. Tusnád, Kiss D. Torda, gr. Teleki G. Azsuk, Kiss G. Mpécska, Tordai S. Szszerzsébet, Zélinger J. Arad, Vitán M. Gyujfalu, Bedő A. Vadad, Szabó D. Fesernáton, Kiss J. Aesernáton, Simó M. Beta, Szebenyi J. Soborsin, dr. Demeter A. Székelykeresztur, Gálfalvy J. Mbánd, dr. Bikfalvy I. Zilah, Kisfaludy J. Gödemesterháza, Fodor J. Bélfenyér, Kassay F. E. Szudvarhely, Kosztela F. Vulkán, Weinberger L. Kdombró, Grünman Gy. Imecsfalva, Gyulai A. Korond, Vielánd P. Nmajtény(50), Werbóczy V. Mtelegd, Brocsek K. Gödemesteháza, Bordi I. Dombó.

1931 évre 100 L. tagdíjat fizetett: Pop S. Bonchida, Engli V. Palotailva, Robinek K. Alesill, Kassay F. E. Szudvarhely, Kosztela F. Vulkán, Goldstein L. Bátyafalva, Csiszár M. Kvásárhely.

Méhészeti tanulmányi kirándulás Magyarországra.

Az Erdélyi Gazdasági Egylet az E. M. E.-vel karöltve egy gazdasági és méhészeti tanulmányi kirándulást rendez Magyarországra március hó 16—24 napjain a budapesti országos tenyészállat kiállítás és vásár alkalmából. A kiránduló társaság Gödöllőre is ellátogat a méhészeti szakiskolába és ugyanott megnézi az állami nagy baromfi-, kékróka-, haltenyészeteiket és a királyi nyaralót. A kirándulás költségei felől lapunk következő számában részletes tájékoztatást közlünk. Örölnénk, ha ezen a nagy kedvezményekkel rendezendő kiránduláson minél több erdélyi méhész társunk részt venne. A tavalyi kirándulásunkon 52 méhész társunk vett részt. Jelentkezni lehet az E. M. E. titkári hivatalában.

Cim és lakásváltozást kérjük azonnal bejelenteni, hogy a lap küldésében fennakadás ne legyen.

Gál Imre: „A méhgazdaság üzemtana“ című munkáját a szerző áldozatkészsége folytán 480 lej helyett 240 lejért rendelhetik meg az E. M. E. tagjai az egyesület titkári hivatalánál. A megrendeléssel egyidejűleg a könyv ára és postai portója, 22 lej, is beküldendő. Az erdélyi magyar méhészek szegénysége, nyomora és a legnagyobb gondokkal való küzdése indította a szerzőt arra, hogy az E. M. E. útján 50% kedvezménnyel adja a tagok részére munkáját. Kívánatos volna, hogy a méhészeti tudományok legújabb kutatásait is tárgyaló 400 oldalas munkát tagtársaink minél nagyobb számban rendeljék meg.

A sonkolyt jegyezték a kolozsvári tőzsdén. Nagy tisztán érte a sonkolyt, mert a kolozsvári tőzsdén jegyezték az árát. 300 kg. került eladásra, 1.250 lejt áron kg.-ként.

Özv. Kremnitzkyné Fröhlich Ilona: Házi mézes ták és méhtermékek feldolgozása című füzete kapható a kiadó hivatalánál magyar, német és román nyelven. Ár: magyar kiadvány ára 25 lej, német és román 30 lej darabonként. Portó díja: 1 lej, ajánlott 11 lej.

Méhész jelvény kapható az E. M. E. titkári hivatalában aranyból 350 L. nyozott ezüstből 100 L. oxidált ezüstből 100 L. rézből 20 L. Ár: előre beküldendő.

lei portóval együtt. Utánvét mellett küldés esetén 25 lei utánvételek számít a posta.

APRÓHIRDETÉSEK

Szavatolt tiszta **Havasi Gyógy- és Csemege Méz** Engli Városi méhészetéből. Lunca Bradului-Palotailva.

Méz pergetett, gyékénykasok minden alakban ; felülkezelhető gyékényből préselt **rakodó kaptárak** megrendelhetők Makránszky Béla méhészetéből Carei-Mare.

INGYEN

küldi meg az E. M. E.

Az Erdélyi Gazdák Zsebnaptárát

mindazon tagjainak, akik tagdíjfizetési kötelezettségüknek március h

1-ig eleget tesznek.